

עמ"ת 27599/12/17 - מדינת ישראל נגד אור צ'קולה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

17 דצמבר 2017

עמ"ת 27599-12-17 מדינת ישראל נ' צ'קולה(עציר)

לפני כבוד השופט עמי קובו
העוררת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
אור צ'קולה (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד אבי שגב

ב"כ המשיב - עו"ד יפתח רפאלי

המשיב הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ (כב' השופט גיא אבנון) מיום 11.12.17 אשר דחה את בקשת העוררת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

יצוין כי נגד המשיב הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של חבלה חמורה ועבירות נלוות, בכך שבעת היותו במשמורת שב"ס תקף סוהר וגרם לו לחבלה חמורה.

ביהמ"ש קמא קבע כי בתיק זה לא היה מקום להגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים.

ביהמ"ש קמא קבע כי אין חולק על כך שהתנהגותו של המשיב הינה התנהגות חמורה ובלתי מקובלת, אך שעה שמדובר במי שנתון במעצר עד תום ההליכים בתיק אחר אזי לא כל אירוע אלימות בין כתלי בית המעצר מצדיק מעצרו עד תום

ההליכים באופן נפרד.

בסופו של דבר הבקשה נדחתה.

העוררת טוענת כי שגה בימ"ש קמא בכך שדחה את הבקשה ואף לא קבע ממצא בעניין הראיות לכאורה ועילת המעצר.

ב"כ המשיב טוען כי לא נפלה שגגה בהחלטת בימ"ש קמא וממילא המשיב עצמו הותקף אף הוא ואין ראיות לכך שהמשיב גרם לסוהר חבלה חמורה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי דין הערר להתקבל בחלקו.

ראשית יש לציין כי לא נפל פגם בהחלטת העוררת להגיש בקשה למעצר עד תום ההליכים. ביצוע עבירה לכאורה במסגרת השב"ס על ידי אסיר, ואף אם מדובר במי שעצור בגין תיק אחר, אין בו כדי למנוע מהעוררת אפשרות להגיש בקשה למעצר עד תום ההליכים אשר יש לבחון אותה לגופה.

בכל הנוגע לראיות לכאורה, ביהמ"ש קמא אמנם לא קבע ממצא ואולם מתוך קביעותיו ניתן להבין כי סבר שקיימות ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ואולם קיימת חולשה ראייתית בנוגע לשבר באף ולסעיף העבירה של חבלה חמורה.

בנסיבות אלה אנו קובע את הדבר כממצא על פי החלטת בימ"ש קמא.

בכל הנוגע לעילת המעצר, סבורני כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות. עם זאת נתתי דעתי לטענת המשיב לפיה אף הוא הוכה במהלך האירוע.

בשלב זה המשיב נמצא במעצר עד תום ההליכים במסגרת הליך אחר, אשר יש להניח שלא יסתיים בתקופה הקרובה.

בנסיבות אלה, כאשר המשיב ממילא מצוי במשמורת חוקית למשך תקופה ממושכת נוספת, סבורני כי אין פגם בהחלטת ביהמ"ש קמא אשר לא מצא לנכון להורות על מעצרו של המשיב אף בתיק זה. עם זאת יש להבהיר כי שמורה לעוררת הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר כל אימת שישתמן שחרורו של המשיב בהליך שבו הוא כעת נתון במעצר עד תום ההליכים וכאשר תוגש בקשה כזאת יהיה מקום לבחון אותה לגופה.

כמו כן יש מקום לקבוע ערבויות אשר יבטיחו את התייצבותו של המשיב לדיונים בעניינו, אם ישוחרר.

אשר על כן אני מורה כי בשלב זה המשיב יוותר משוחרר בהליך זה, כאשר רשמתי לפניי שהוא עצור כעת במסגרת הליך אחר, עד תום ההליכים.

כאמור לעיל, שמורה לעוררת הזכות להגיש בקשה לעיון חוזר כמפורט לעיל או בהינתן כל עילה חוקית אחרת.

להבטחת התייצבותו של העורר לדיונים בעניינו, אם ישוחרר, יינתנו כבר עתה הערבויות הבאות:

א. התחייבות עצמית בסך של 5,000 ₪.

ב. ערבות צד ג' בסך של 5,000 ₪.

ניתנה והודעה היום כ"ט כסלו תשע"ח, 17/12/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו, שופט